

סין על קצה המקל

עופר קרול, 'החקלאית'

לוקחות את היבול לגרעינים. מסחר במזון גס כמעט ואין ולכן, אפילו שיש אזורים, בעיקר בצפון ובהם שפע של שחת, אי אפשר להשיג אותה. התוצאה, מחסור במזון גס ובכל אזור מזון אחר. אלה שיש להם תחמיץ תירס כנראה שנמצאים במצב טוב. באזורים אחרים יש רק קש תירס לאחר שהגרעינים נמכרו למאכל אדם.

חומרי גלם יש כנראה בשפע, אבל מאחר שאין שינוע של מזונות בין האזורים כל אחד צריך להסתפק במה שיש אצלו. התערובת מוכתבת מלמעלה ואין למשתמש כל ידיעה ו/או השפעה עליה. התוצאה, מנות לא מגוונות, עודף בחלבון ומחסור באנרגיה ומכאן קצרה הדרך לפגיעות בפוריות, בטלפיים, בבריאות ובתנובות. הובלה רק בשקים ועל שינוע בתפוזות אין מה לדבר – אולי זה מתאים לצרכים, כי יש צורך

ביותר ידיים לעבודה. בכל זאת, הפוטנציאל קיים. בביצוע והקמת דברים יש עם מי לדבר, אבל התחזוקה על הפנים. רפת קנדית, עם תאירביצה, 700 פרות, 130 עובדים ומהם 6 וטרינרים ואין כוח אדם לטילוף. באותה חווה גם רפת קשירה מסורתית. הפרות

נקשרות ל-4-3.5 שעות בכל פעם לחליבה והזנה ולאחר מכן יוצאות לחצר. התוצאה, צריכת מזון ותנובה נמוכים לעומת רפת תאירביצה שבאותה חווה. מכלית החלב לא יכולה

שבועיים וחצי בסין, זמן מספיק להצצה בלבד. החומה, העיר האסורה, מקדשים לרוב – אבל גם דוחק ובעיקר לכלוך. האוכל טוב וטעים למרות הכול.

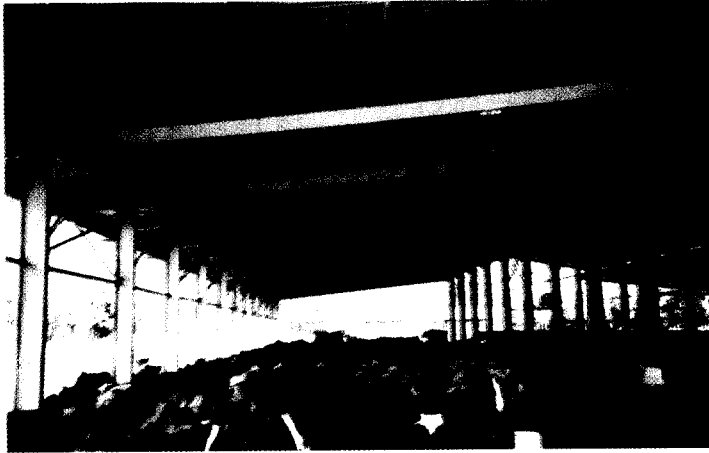
מומחים סיניים מכל רחבי המדינה נאספו לקורס בו ניסינו עמי אריאלי ואנוכי לשתף אותם בתורת ההזנה והממשק המודרני. לכולם טלפונים סלולריים וגם מהמחשב הם לא מפחדים, אבל חושבים מרובע ומאד קשה עליהם דרך חשיבה מעט יותר מופשטת. תן להם רצפטים זה בסדר; התמקד בבסיס ובשונה ותן להם לפתח לבד את דרכם, זה קשה.

תחמיץ מהדקים בכלי כבד, את זה כולם יודעים. מהו הכלי הכבד? טרקטור זחל כמובן. ההגיון של חלוקת המשקל לנקודה קטנה אחת בטרקטור גלגלים קשה להבנה. הכנת תחמיץ בסין כבתמונה המצורפת בטרקטור זחל והרבה

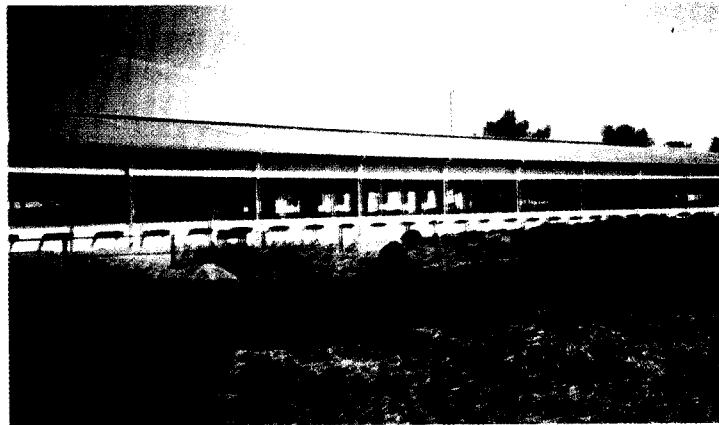

הכנת תחמיץ ברביעם + טרקטורים, בסין.

נושאי קלשונים ומטאטאים מסביב. התחמיץ רטוב ונקצר מוקדם, כי אחרת הרשויות היו

מנוחת הפרות בסככת רביצה פתוחה, כנראה טוב להן בקיץ.

תעשיית זבל בחווה הסינית, שווה את המאמץ.

בשפע כי השילוב של מחסור במזון גס ועודף חלבון יחד עם איידיעת התערובת ומינון הוויטמינים ויסודות הקורט, כנראה מובילים לכך. היפוכי קיבה אין, כי פשוט אין מי שיעשה את האבחנה.

האירוח היה נעים ונינוח הן מהצד הסיני והן מצידו של ליאור, אותו אנחנו רוצים לחזק במלאכה, כי זה לא קל להכניס שינויים. ובכלל, אפילו במקומותנו אחד הדברים הקשים הוא חינוך של מבוגרים ובעלי הרגלים.

החיה

לשרת מספר רפתות ולכן בכל משק לפחות מכלית משועממת אחת. הקטנים, אלה המחזיקים 1-3 פרות, זה בכלל סיפור אחר.

להפתעתי, העגלות במצב גופני סביר וזאת כנראה מאחר שמחזיקים אותן עד גיל מבוגר להמלטה ב־30 חודש ובמנה דלת אנרגיה ומעט עשירה בחלבון. בהחלט מזון למחשבה.

יש רפת בניהול ישראלי (ליאור ירון) עם מכון חליבה מודרני של צח"מ, אבל המכון קטן לגודל הרפת של 600 פרות והחליבה נמשכת ונמשכת. נבנו סככות כוללות יפות, אבל ללא חשיבה מספקת לקראת רוחות החורף ועם מסגרות מתפרקות, כי אמרנו כבר מעט על התחזוקה.

עדיין אין מבנים לעגלות, סככה לטיפולים ותנאים

ליונקים, אבל אומרים שיהיה. בכניסה לרפת חייב האורח לעבור בחדר בו יש מנורה לקרינת UV, לעמוד כשתי דקות להיטהרות ואז הוא מורשה להיכנס.

זבל – אין מפרדות ומתקנים, אבל יש לכל סככה אחראי העובר מדי יום ואוסף למריצה את תוצרי הפרשה היומיים ומעבירים לעיבוד והכנה, כי בסין זבל זה עדיין מצרך מבוקש ורצוי לדישון ולפוריות השדות.

חליבה הגיינית לא בדיוק בראש שלהם ומכאן קצרה הדרך למחלות עטין והרבה הרבה מיליונים של תאים סומטיים. מחלות המלטה